

Ο ΣΩΣΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι: «Τὸ ρόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον» (ἀνθίζει γιὰ πολὺ λίγο χρόνο). Ἄν ὅμως τὸ ψάχνεις μετὰ τὴν περίοδο τῆς ἀνθοφορίας του, «εὐρήσεις οὐ ρόδον, ἀλλὰ βάτον». Θὰ βρεῖς μόνο τὰ ἀγκάθια τῆς τριανταφυλλιάς.

Τί μᾶς λέει τὸ σοφὸ γνωμικόν; Ὅτι ὁ χρόνος δὲν μᾶς περιμένει. Γιὰ νὰ κάνουμε κάτι, πρέπει νὰ τὸ κάνουμε στὸν καιρὸ του. «Καιρὸς παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν». Γιὰ κάθε πράγμα ὑπάρχει ὁ σωστὸς χρόνος. «Τοῖς πᾶσι χρόνος». Ὑπάρχει καιρὸς τῆς σπορᾶς καὶ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ. Δὲν μπορούμε νὰ τοὺς ἀντιστρέψουμε. Δὲν γίνεται στὸν καιρὸ τῆς σπορᾶς νὰ πᾶμε γιὰ θερισμὸ καὶ στὸν καιρὸ τοῦ θερισμοῦ νὰ σπέρνουμε. Ἄν περάσει ὁ καιρὸς τῆς σπορᾶς καὶ ὁ γεωργὸς ἀμελήσει καὶ βαρεθεῖ νὰ σπείρει, δὲν θὰ ἔχει σοδεῖα. «Ὅχτώβρησ καὶ δὲν ἔσπειρες, σιτᾶρι λίγο θὰ ἔχεις».

Ὅστε λοιπὸν χρειάζεται σωστὴ ἀξιοποίησις τοῦ χρόνου. Ὅταν τὸν ἀφήνουμε καὶ φεύγει ἄσκοπα, ὅταν σκοτώνουμε τὸν χρόνο μας καὶ τρέχουμε στὸ τέλος νὰ τὰ προλάβουμε ὅλα, δὲν θὰ πηγαίνει τίποτε καλά. Ὅλα θὰ πηγαίνουν ἀνάποδα. Ἐπειδὴ θὰ γίνονται παράκαιρα. Ἐξω ἀπ' τὴν κανονικὴ τους στιγμὴ. Καὶ μερικὰ δὲν θὰ μπορούν νὰ πραγματοποιηθοῦν καθόλου. Ὁ χρόνος τρέχει ἀμείλικτος. Λέει ὅμως κάποιος: «Τὰ ἄσχημα νέα εἶναι ὅτι ὁ χρόνος πετάει. Τὰ καλὰ νέα εἶναι ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ πιλότος».

Ἐδῶ λοιπὸν βρίσκεται τὸ κλειδί τοῦ προβλήματος. Πόσες φορές λέμε: Μὰ πότε πέρασε ἡ ὥρα; Πότε πέρασε ὁ χρόνος; Πότε πέρασε ἡ ζωὴ μου; Λέει ὅμως ἕνας ξένος συγγραφέας: «Ποτὲ μὴ λές ὅτι δὲν ἔχεις ἀρκετὸ χρόνο. Ἐχεις ἀκριβῶς τὸν ἴδιον ἀριθμὸ ὥρῶν ἀνὰ ἡμέρα πού διέθεταν ὁ Παστέρ, ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος, ἡ Μητέρα Τερέζα, ὁ Λεονάρντο Ντὰ Βίντσι, ὁ Τόμας Τζέφερσον καὶ ὁ Αἰνστάιν» (H. Jackson Brown).

Μᾶς δόθηκε λοιπὸν ἀρκετὸς χρόνος. Τὸ θέμα εἶναι ἂν τὸν χρησιμοποιοῦμε ἐπιφελῶς, γιατί λέει πάλι ὁ Ρωμαῖὸς ἱστορικὸς Τάκιτος: «Ἐὰν ἐξετάζετε τὴν κάθε μέρα χωριστά, θὰ διαπιστώσετε πὼς δὲν ὑπάρχει ἡμέρα πού νὰ μὴν εἶναι γεμάτη. Ἐνῶστε τις καὶ θὰ ἐκπλαγεῖτε βλέποντας πόσο κενές εἶναι». Μπορεῖ νὰ εἶναι γεμάτος ἀπασχόλησις ὁ χρόνος μας, νὰ μᾶς δίνει τὴν ψευδαἰσθησὴ πὼς δὲν ἔχουμε καιρὸ γιὰ τίποτε καὶ ὅμως τὸ τελικὸ ἐπίτευγμα μᾶς ὀλόκληρης ζωῆς νὰ εἶναι ἓνα τεράστιο κενόν. Τί τραγικόν! Τὸ θέμα δὲν εἶναι ἂν τρέχει ὁ χρόνος, πράγμα πού δὲν εἶναι στὸ χέρι μας ν' ἀλλάξει, ἀλλὰ τὸ τί κάνουμε ἐμεῖς στὴ ροὴ αὐτῆ τοῦ χρόνου. Ὁ Κύριος μᾶς προειδοποιεῖ, ὅτι ὁ χρόνος δὲν εἶναι πάντοτε ὁ ἴδιος. Οἱ καιροὶ ἀλλάζουν. Μετὰ τὴν ἡμέρα ἔρχεται ἡ νύχτα, κατὰ τὴν ὁποία «οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι... Περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε πού ὑπάγει» (Ἰω. 9, 4. 12, 35). Ἄν δὲν γίνουν στὸν καιρὸ πού πρέπει τὰ ἔργα μας, θὰ ζημιωθοῦμε. Καὶ ἂν μὲν πρόκειται γιὰ πράγματα τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἴσως λίγο τὸ κακόν. Ἄν ὅμως πρόκειται γιὰ πράγματα πού ἀφοροῦν τὴν ψυχὴ μας καὶ τὴ μέλλουσα ζωὴ, τὸ κακόν ἴσως γίνῃ ἀνεπανόρθωτο. Ἡ βλάβη «ἀνήκεστος», μὴ ἀναστρέψιμη.

Μᾶς τὸ θυμίζει κι αὐτὸ ὁ Κύριός μας, ὅταν μιλάει γιὰ κάποιον πλούσιο, πού ὅσο ἔκαιγε τὸ καντηλάκι τῆς ζωῆς του, γλεντοῦσε μόνο ἀνόητα, ἀντὶ νὰ ἐργάζεται πνευματικά. Ὅταν ὅμως βρέθηκε στὴ ζοφερὴ νύχτα τοῦ ἄδη, θρηνοῦσε ἀνόητα, μετανοοῦσε ἀνώφελα. Ἐπειδὴ ὁ καιρὸς τῆς μετανοίας εἶχε παρῆλθει. Τὰ ρόδα εἶχαν πλέον μαραθῆ. Στὴν τριανταφυλλιά εἶχαν μείνει μόνο τὰ ἀγκάθια.

Τὸ ἀεροσκάφος πετάει, μὰ τὸ πηδάλιο εἶναι στὰ χέρια τοῦ πιλότου. Καὶ στὸν χρόνο μας κουμάντο κάνουμε ἐμεῖς.

Πρωτ. Δ. Μ.

ΠΩΣ ΠΑΜΕ;

Στό εὐαγγέλιο, ὁ Κύριος μᾶς λέει πῶς ὁ ἄνθρωπος πάει στόν Παράδεισο καί πῶς στήν κόλαση.

Καί τί μᾶς λέει;

Στόν παράδεισο δέν πᾶμε μέ τόν κόπο μας, μέ τό σπαθί μας, μέ τά καλά μας ἔργα· ἀλλά μέ τήν χάρη καί μέ τό ἔλεος τοῦ Κυρίου καί Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μπορεῖ ὅμως ποτέ ἄνθρωπος νά πιστεύει στόν Χριστό, νά τόν ἀγαπάει, καί νά μένει χωρίς ἔργα καλά;

Τά καλά ἔργα, ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ δείχνουν ἂν καί πόσο ἀγαπᾶμε τόν Χριστό.

Εἶπε ὁ Χριστός: «Ἐάν μέ ἀγαπᾶτε, νά τηρεῖτε τίς ἐντολές μου» (Ἰω. 14,15). Χωρίς ἀγάπη πρός τόν Κύριο, οὔτε αἰώνια ζωή, οὔτε εὐτυχία, οὔτε οὐράνια ἀμοιβή, οὔτε παράδεισο θά ἀποκτήσουμε!

Τήν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, ὁ κάθε ἄνθρωπος θά εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἀπαντήσῃ στό ἐρώτημα:

- Ἔδειξες ποτέ στή ζωή σου τήν ἀγάπη σου γιά τό Θεό;

- Ναί. Σέ ὅλη μου τήν ζωή. Μέ ὅλη μου τήν δύναμη.

- Μπορεῖς αὐτό νά μοῦ τό ἀποδείξεις;

- Νά, προσπάθησα, μέ τίς φτωχικές μου δυνάμεις, νά τηρῶ τό θέλημά Του καί τίς ἐντολές Του.

- Εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου!

Μή τό ξεχνᾶμε ποτέ: ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν εἶναι ἀπλᾶ ἡ ἀπόδειξη ὅτι ἀγαπᾶμε τό Θεό.

Μπορεῖ νά πάει ἄνθρωπος κοντά στόν Χριστό ἂν δέν Τόν ἀγαπάει; Φυσικά ὄχι!

Λοιπόν:

Ἄς ἀφήσουμε, τίς ὅποιες δικαιολογίες καί ἄς ἀγωνισθοῦμε μέ εἰλικρίνεια νά ἰδοῦμε **τί ἔχουμε** μέσα μας. Καί **τί θά πρέπει νά ἔχουμε** μέσα μας, ἂν ἀγαπᾶμε τόν Χριστό καί θέλουμε νά βρεθοῦμε κοντά Του.

Ἀρχιμ. Ἀλκ. Μ.

Η ΓΕΝΙΑ «Ζ» ΖΗΤΑΕΙ ΦΩΣ!

Ποιά είναι αυτή η γενιά; Είναι όσοι γεννήθηκαν από τό 1996 έως τό 2016. Δηλαδή 2,5 δισεκατομμύρια νέοι. Περνοῦν τίς μέρες τους στό Τίκ Τόκ (πολύ δημοφιλής, μεταξύ τῶν νέων, ἐφαρμογή στό διαδίκτυο). Τούς λένε Ζούμερς (Zoomers), ἐξ οὗ τό «Ζ». Μᾶλλον γιατί ἀλλάζουν γρήγορα τίς εἰκόνας στήν ὀθόνη τοῦ ὑπολογιστοῦ τους.

Μία 15χρονη κοπέλα, πού ἀνήκει σ' αὐτή τήν γενιά, «ἐξομολογεῖται» στόν δημοσιογράφο θεῖο της:

«Δέν εἶμαστε μόνοι, ἀλλά αἰσθανόμαστε μόνοι. (Τό λέει μάλιστα στό ἀγγλικά: **We are not alone, but lonely!)**

Τά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης ἀπό τήν μιά σοῦ δίνουν μιά αἰσθησι κοινότηας καί ἀπό τήν ἄλλη σέ βυθίζουν στό μαῦρο πηγάδι τῆς σύγκρισης, ὅσον ἀφορᾶ τό σῶμα σου, τήν ἐμφάνισή σου, τό πῶς αἰσθάνεσαι.

Ἵσο καλοπροαίρετους γονεῖς κι ἄν ἔχεις, στό τέλος τῆς ἡμέρας εἶσαι ἐσύ καί ὁ ἑαυτός σου καί κανένας ἄλλος, μόνος σου, τελεία καί παῦλα.

Ἵταν ἀκοῦς συνέχεια «ἔλα μωρέ, ἐφηβεία εἶναι, θά τό ξεπεράσει», κάτι δέν ἔχει καταλάβει ὁ ἄλλος. Προσωπικά ἐκνευρίζομαι καί αἰσθάνομαι ὅτι δέν μέ ἀκοῦν πραγματικά.

Νομίζω ὅτι στήν καραντίνα εἶχαμε ὑπερβολικά πολύ χρόνο μέ τόν ἑαυτό μας κι αὐτό δέν μᾶς βγήκε σέ καλό. Χάσαμε ἕνα κομμάτι ἀπό τόν αὐθορμητισμό καί τήν ἀνεμελιά τῆς ἡλικίας μας. Παρ' ὅλα αὐτά, βγήκε καί κάτι θετικό: Μπορεῖ νά μεγαλώσαμε λίγο πρῖν τήν ὥρα μας, ἀλλά ὡς γενιά νομίζω ὅτι **ἐπιζητοῦμε τήν ἀλήθεια, σχεδόν ψυχαναγκαστικά**. Θέλω νά πῶ, κανείς

δέν μπορεῖ νά μᾶς ξεγελάσει. Κάτι εἶναι κι αὐτό». (ἐφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ἔνθετο «Κ», 17-10-21).

Συγκλονιστική κατάθεση νεανικῆς ψυχῆς! Μᾶλλον ὑπῆρξαμε λειψοί ὡς γονεῖς, ὡς δάσκαλοι, ὡς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας. Πρέπει νά διδάξουμε στό παιδιά μας πάλι καί πάλι μέ λόγια καί μέ ἔργα, τά λόγια τοῦ Χριστοῦ:

«Ἐγώ εἶμαι ἡ ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή. Ἐάν ἐσεῖς μέντετε πιστοί στόν λόγο Μου, τότε θά εἶστε ἀληθινά μαθητές Μου, καί θά γνωρίσετε τήν Ἀλήθεια (δηλ. Ἐμένα) καί ἡ Ἀλήθεια θά σᾶς ἐλευθερώσει (ἀπό τήν ἁμαρτία)» (Ἰωάν. 14,6. 8,32).

«Ἐγώ εἶμι τό Φῶς τοῦ κόσμου (=τῶν ἀνθρώπων). Ὅποιος μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περιπατεῖ (=ζεῖ) στό σκοτάδι, ἀλλά θά ἔχει τό Φῶς τῆς ζωῆς» (Ἰωάν. 8,12). Σκοτάδι εἶναι ἡ ἁμαρτία· καί πραγματική ζωή, ἡ ἐν Χριστῷ ζωή.

Ἵλα αὐτά εἶναι πράξη τῆς ζωῆς. Δέν ἔχουμε νά κάνουμε μέ ἀλήθειες-ιδεολογίες, ἔστω καί καλές. Ἐδῶ μιλάμε γιά σχέση ἀγάπης μέ τόν Θεό Δημιουργό καί Πατέρα μας.

Ἵς ποῦμε, λοιπόν στό παιδιά μας, πού «ἐπιζητοῦν τήν Ἀλήθεια, σχεδόν ψυχαναγκαστικά», (καί στόν ἑαυτό μας πρώτα!), τά λόγια τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, δείχνοντάς τους τόν Χριστό:

«Ἵδε ὁ ἁμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 1,29). Νά ὁ ἁμνός τοῦ Θεοῦ πού σηκώνει τήν ἁμαρτία τοῦ κόσμου» (=ὄλων τῶν ἀνθρώπων).

Αὐτός εἶναι ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη τῶν ψυχῶν μας.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

Ο ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ

Ο τίς 7 Ίανουαρίου γιορτάζει ο πιο μεγάλος άγιος μετά την Ύπεραγία Θεοτόκο. Γιορτάζει εκείνος, που δεν έχει ανάγκη τά δικά μας εγκώμια, αφού ο ίδιος ο Χριστός τον έδόξασε με τά λόγια: «Άληθινά σās λέω, δέν έχει αναφανεί μεταξύ τών ανθρώπων... άλλος μεγαλύτερος από τόν Ίωάννη τόν Βαπτιστή» (Ματθ. 11, 11).

Ποιο είναι τό μεγαλειώδες έργο του Τιμίου Προδρόμου; Σέ μιά σύναξη ανθρώπων, που τούς μάζεψε τό άφυπνιστικό κήρυγμά του και τό ακόμα **πιο άφυπνιστικό** και **πιο φωτεινό** άσκητικό παράδειγμα τής ζωής του, έρχεται κάποιος «Ξένος»! Και ό Ίωάννης δείχνοντάς Τον **τούς άποκαλύπτει τήν ταυτότητά Του!**

Ναί! Άκούγεται άπλό. Άλλά αυτή είναι ή μεγαλύτερη και ή πιο σωτήρια **άποκάλυψη**, που έγινε ποτέ στην ανθρωπότητα! Πρόκειται για παγκόσμια ευεργεσία, που μόνο ένας πρωταθλητής τής ύπακοής στό θέλημα του Θεού μπορεί να προσφέρει! Μόνον αυτός, που έχυσε τόσους άσκητικούς ιδρώτες και τόσα δάκρυα προσευχής, μπορεί να τιμηθεί με τόσο ύψηλή άποστολή! Μόνον εκείνος, που είναι έτοιμος και μέχρις αίματος να υπεραθλήσει για τήν Άλήθεια, μπορεί να σφραγίσει τήν μαρτυρία του με τέτοιο κύρος!

Και ποιά είναι **ή ταυτότητα του «Ξένου»** που μάς άποκαλύπτει ό Πρόδρομος;

Μέ τό χέρι που Τόν ακούμπησε στην Κεφαλή Του κατά τήν Βάπτισή Του, μάς Τόν δείχνει ό άγιος Ίωάννης και μάς λέει ότι Αυτός είναι **«ό Άμνός του Θεού, που σηκώνει τήν άμαρτία του κόσμου»!** Μέ αυτά τά λόγια Τόν είχε προφητεύσει και ό Προφήτης Ήσαϊας. «Είναι», λέει, «τό Πρόβατο, που ήρθε για να οδηγηθεί σε έκούσια σφαγή για τήν σωτηρία του κόσμου! Και θα

πάει στην σφαγή, χωρίς καν να άνοίξει τό στόμα του, **άφωνος**, όπως άφωνο στέκεται τό πρόβατο μπροστά σ' αυτόν που τό κουρεύει» (Ήσ. 53, 7-8).

Σίγουρα αυτά είναι τά πιο παρήγορα λόγια, που θα περίμενε να ακούσει αντί ανθρώπου: **«Ο Ίδιος ό Θεός κατεβαίνει στην γη, όχι για να ... άστράψει και να βροντήξει! Όχι για να κρίνει τόν κόσμο!»** Έρχεται για να σώσει τόν κόσμο! Έρχεται για να θυσιαστεί ως **πρόβατο, που πάει για σφαγή «άφωνο», σηκώνοντας όλες τις άμαρτίες του κόσμου!** Έρχεται για να δείξει τήν **άπειρη αγάπη Του προς τά παιδιά Του!**

Πόσο αναπολόγητοι γινόμαστε, όταν -άντι να «γευόμαστε» και να χορταίνουμε Αυτόν τόν Άμνό του Θεού μέσα στην Θεία Εύχαριστία, όπου προσφέρεται Βρώσιμος και Πόσιμος, αντί να μαρτυρεί ή ζωή μας ότι βρισκόμαστε στην άγκαλιά ενός τόσο στοργικού Πατέρα, που μάς τρέφει με τό Σώμα και τό Αίμα του Υιού Του- έμεις προβάλλουμε ένα διαστρεβλωμένο Θεό, ένα Θεό-τύραννο. Και έτσι αφήνουμε κάποιους διψασμένους για άληθινή Πατρική στοργή αδελφούς μας, σαν τόν φιλόσοφο Σάρτρ, δικαιολογημένα να παραπονούνται: **«Η ψυχή μου αναζητούσε ένα στοργικό πατέρα. Και αυτοί (οί Χριστιανοί τής εποχής μας) μου έδειξαν ένα μεγάλο Άφεντικό»!**...

Άρχιμ. Β.Λ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

Ι. Μητροπόλεως Νικοπόλεως και Πρεβέζης

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης
Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Άρχιμ. Νίκων Κουτσίδης • ΤΗΛ. 2682051161
Κωδικός 270360

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022 • Άρ. Φύλλου 462 • Έτος ΜΒ'

Διανέμεται δωρεάν • Εισφορές δεκτές
Έκδοτική Παραγωγή «ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.»
Άθινα

